

K, 24 rokov, Čadca

Rok 2016

Jar 2016

Uvidel si ju prvý krát.

Videl si jej krásnu, nežnú tvár.

Schovával si sa medzi stromami, bál si sa, že ťa uvidí.

Ona bola tak krásna. A ty? Ty tak obyčajný...

Vedel si, že je to ona! Tá práva! Neboli potrebné slová. Chcel si len dotyk, len zacítiť, aké je to chytiť sa jej krásnej, prenikavej, pôvabnej krásy.

Ale!

Ale nemohol si. A tak si len tíško stál a sníval.

Leto 2016

Sen je tak krásny, pretože snívaš o čom len chceš. Všetko je tak úžasné, nežné a všemohúce. Sny nemajú žiadne hranice a vieš o nich len ty a nikto iný. Nikto ani len netuší, o čom snívaš.

A ty snívaš! Snívaš o nej. O tej neznámej, krásnej, ktorú si prvý krát uvidel v ten osudný deň.

Kde je? Ako sa má? Kto to vôbec bol?

Je sama? Aká je? Aké by bolo dotknúť sa tej krásy? Tak úžasné, aké je o nej snívať?

Kedy ju zase uvidíš? Kedy zase oživiš svoje sny? Sny, v ktorých ste spolu. Šťastní! Nekonečne šťastní!

Jeseň 2016

Skutočne? Ešte stále snívaš? Nie je to už pridlho?

Tá neznáma sa už neobjaví, ty ju neuvidíš, nedotkneš sa jej! Nepocítiš tú krásu! Nezacítiš jej vôňu, nebudeš počuť jej krásny hlas! Nič z toho nebude!

Tak to pochop!

Ale ty to nechápeš! Ty si stále ty!

Tie oči! Ten nežný pohľad, to nepoznané, to všetko ťa tak búrlivo priťahuje, že si nevieš rady!

Ach! Nepoučiteľný! Na veky nepoučiteľný!

Zima 2016

.

.

.

Ty si však necítil nič!